

МАТЕРІАЛИ
II Всеукраїнської науково-практичної
конференції

ДИСКУРС КООПЕРАТИВНОЇ ОСВІТИ,
НАУКИ І ПРАКТИКИ
У РЕФЛЕКСІЯХ ХХІ ст.

14 грудня 2023 р.
м. Хмельницький

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ВСЕУКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА СПІЛКА СПОЖИВЧИХ ТОВАРИСТВ
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА СПІЛКА СПОЖИВЧИХ ТОВАРИСТВ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ КООПЕРАТИВНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ КООПЕРАТИВНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ВІННИЦЬКИЙ КООПЕРАТИВНИЙ ІНСТИТУТ
ЛЬВІВСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ
КРАЄЗНАВЦІВ УКРАЇНИ

МАТЕРІАЛИ

II Всеукраїнської науково-практичної конференції
**«Дискурс кооперативної освіти, науки і практики
у рефлексіях XXI ст.»**

Електронне видання

(м. Хмельницький, 14 грудня 2023 р.)

Хмельницький

2023

Рекомендовано до друку вченою радою Хмельницького кооперативного торговельно-економічного інституту (протокол № 5 від 28 грудня 2023 р.)

Рецензенти:

ДИЯК Вадим Валерійович – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри психології, педагогіки та соціально-економічних дисциплін Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького;

КОСТЕНКО Дмитро Вікторович – доктор філософії в галузі державного управління, кандидат педагогічних наук, докторант Інституту проблем виховання НАПН України;

ЗАВАЛЬНЮК Олександр Михайлович – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри історії України, керівник Центру дослідження історії Поділля Інституту історії України НАН України при Кам'янець-подільському національному університеті імені Івана Огієнка.

Редакційна колегія: ТЕЛЯЧИЙ Юрій Васильович – голова, доктор історичних наук, професор, президент Хмельницького кооперативного торговельно-економічного інституту, голова Хмельницької обласної організації Національної спілки краєзнавців України; ВОЙНАШ Лідія Герасимівна – співголова, директор Департаменту кадрової політики, освіти і науки Укоопспілки, директор Навчально-методичного центру Укоопспілки «Укоопосвіта»; КУЦИК Петро Олексійович – співголова, доктор економічних наук, професор, ректор Львівського торговельно-економічного університету; НЕСТУЛЯ Олексій Олексійович – співголова, доктор історичних наук, професор, ректор Полтавського університету економіки і торгівлі; КОЛОТІЙ Світлана Василівна – співголова, кандидат економічних наук, в.о. ректора Вінницького кооперативного інституту; ЗАМАЗІЙ Оксана Василівна – співголова, доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи; МАРКОВА Світлана Василівна – співголова, доктор історичних наук, керівник відділу наукової роботи, професор кафедри соціально-гуманітарної підготовки Хмельницького кооперативного торговельно-економічного інституту; ПРОКОПЧУК Віктор Степанович – співголова, доктор історичних наук, професор, член президії Хмельницької обласної організації Національної спілки краєзнавців України; КОЦЮК Володимир Дмитрович – відповідальний секретар, кандидат історичних наук, завідувач кафедри соціально-гуманітарної підготовки Хмельницького кооперативного торговельно-економічного інституту; МИХАЙЛОВА Світлана Вікторівна – технічний редактор, методист відділу наукової роботи Хмельницького кооперативного торговельно-економічного інституту.

Д 48

Дискурс кооперативної освіти, науки і практики у рефлексіях XXI ст.: *матер. II Всеукр. наук.-практ. конф.*, м. Хмельницький, 14 грудня 2023 р. / редкол.: Ю. В. Телячий (гол.) та ін. Хмельницький: ХКТЕІ, відділ наукової роботи, 2023. 207 с.

Збірник містить матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Дискурс кооперативної освіти, науки і практики у рефлексіях XXI ст.» (м. Хмельницький, 14 грудня 2023 р.) з актуальних питань історії споживчої кооперації, історичних, суспільно-правових, соціально-економічних аспектів розвитку громад, кооперації в умовах російсько-української війни тощо. Для освітян, науково-педагогічних працівників, здобувачів освіти, краєзнавців, студентів, громадськості, усіх, хто цікавиться історією та краєзнавством України, Поділля.

Електронна версія збірника оприлюднюється на офіційній сторінці ХКТЕІ:
<http://www.xktei.km.ua/naukova-diyalnist/naukovi-vidannya/>

ЗМІСТ

Адамський Віктор Кооперативний рух на Поділлі у висвітленні часопису «Подільська воля»....	6
Андрощук Людмила Кооперативна освіта: значення для споживчої кооперації Хмельниччини.....	19
Біла Катерина Колективна власність сільських громад у другій половині XIX – на початку XX ст. (за матеріалами правобережних губерній).....	25
Власенко Валентин Перспективні напрями розвитку галузей господарської діяльності системи споживчої кооперації України в умовах нових викликів зовнішнього середовища.....	34
Война Сергій, Дідик Алла Кібербезпека корпоративної інформації в умовах війни.....	41
Грушко Максим, Дідик Алла Використання штучного інтелекту в кооперативних закладах фахової передвищої та вищої освіти.....	44
Гуцал Дарина, Алексєв Сергій Особливості реалізації IT-інфраструктури для спеціалізованого магазину...	47
Дерека Тетяна, Нікольчук Юлія Кооперативне навчання: сутність, основні типи і принципи.....	53
Джерелейко Світлана Особливості формування місцевих бюджетів в умовах військового стану...	57
Диптан Владислав, Дідик Алла Інтелектуальні системи відеоспостереження для моніторингу діяльності кооперативних підприємств аграрного сектору.....	61
Дорошенко Юрій, Очеретний Володимир Інструктивно-унаочнена педагогічна технологія опанування інструментальних програмних засобів ілюстративної комп'ютерної графіки..	64
Дудченко Володимир, Поліщук Олександр Соціокультурні і засади філософії кооперативної освіти у XXI ст.....	71

ВЛАСЕНКО Валентин

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту*

Полтавського університету економіки і торгівлі

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СИСТЕМИ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ НОВИХ ВИКЛИКІВ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

***Анотація:** у роботі обґрунтовано зміст механізму галузевого управління системою споживчої кооперації України. Розглянуто особливості розвитку галузей господарської діяльності системи на сучасному етапі. Визначено перспективні напрями виходу з кризового стану і подальшого розвитку кооперативних підприємств та організацій в умовах ринкових трансформацій.*

***Ключові слова:** кооператив, споживча кооперація, підприємства та організації системи споживчої кооперації України, механізм галузевого управління, роздрібна та оптова торгівля, ресторанне господарство, сфера послуг.*

Трансформаційні зміни в економіці України, що спричинені впливом світової пандемії коронавірусу (COVID-19) та негативними наслідками руйнування багатьох об'єктів критичної інфраструктури у зв'язку із військовим станом та активними бойовими діями на території нашої країни, призвели до необхідності переосмислення практики ведення господарської діяльності підприємствами різних форм власності, галузевої приналежності і функціонального підпорядкування. Особливо гостро проблема адаптування системи управління підприємств постає в умовах загострення міжнародної та міжгалузевої конкуренції на ринках збуту, високих цін на енергетичні і сировинні ресурси, обмеженості внутрішніх інвестиційних ресурсів.

Багатогалузевий характер національної економіки зумовив формування соціально-економічних систем різної функціональної спрямованості. Основна мета одних в умовах ринкового простору – первинне накопичення капіталу, забезпечення максимальної користі від його застосування, ігнорування соціальної ролі бізнесу, отримання найбільшої норми прибутку на одиницю вкладеного капіталу. З іншого боку, існують соціально-економічні системи, метою функціонування яких є задоволення соціальних потреб населення, співвласників, персоналу, передбачаючи при цьому другорядне значення прибутковості як основної

цілі господарської діяльності. До останніх якраз і належить багатогалузева система споживчої кооперації України як цілісна громадсько-господарська організація, що створена на добровільних засадах з метою задоволення соціальних потреб своїх засновників – членів споживчих товариств.

Проблема побудови ефективного механізму управління галузями господарської діяльності організацій та підприємств споживчої кооперації України є своєчасною у період системних трансформацій суспільства та окремих секторів національної економіки.

Теоретичні та прикладні основи дослідження особливостей функціонування організацій і підприємств системи споживчої кооперації, її становлення та розвитку заклали дослідники: М. Балін, І. Витанович, А. Макаренко, Б. Мартос, М. Туган-Барановський, О. Чайнов, а подальший стрімкий розвиток кооперативного руху пов'язаний із працями М. Алімана, В. Апопія, С. Бабенка, С. Гелея, П. Балабана, Г. Башняніна, О. Березіна, А. Бернвальда, Я. Гончарука, В. Жигалова, І. Маркіної, В. Марцина, М. Овчарука, Н. Ушакової, А. Фрідмана, Ф. Хміля та інших вчених [1, 2, 5, 7].

Об'єктивна необхідність подальшого розвитку теоретичних і методико-прикладних засад управління з урахуванням специфіки розвитку галузей господарської діяльності організацій та підприємств споживчої кооперації України обумовили практичну значущість та актуальність теми дослідження.

Загальновідомо, що споживча кооперація в Україні – це система самоврядних організацій, заснована на добровільному об'єднанні громадян для спільного ведення господарської діяльності з метою поліпшення свого економічного та соціального стану. Вона здійснює торговельну, заготівельну, виробничу та іншу діяльність, не заборонену чинним законодавством України, сприяє соціальному і культурному розвитку села, народних промислів і ремесел, бере участь у міжнародному кооперативному русі [4]. За організаційною ознакою система споживчої кооперації України включає споживчі товариства, спілки різних ланок (на рівні областей і районів), кооперативні об'єднання, підприємства та установи названих організацій, діяльність яких носить багатогалузевий характер [1].

Автором було встановлено, що механізм галузевого управління є складовим елементом загального організаційно-економічного механізму управління розвитком підприємств і організацій споживчої кооперації України [7, с. 122]. Тому процес його формування має спільні риси із загальним механізмом управління розвитком системи на рівні територіальних утворень.

Визначимо особливості формування механізму галузевого управління підприємствами та організаціями системи споживчої кооперації України.

Система споживчої кооперації України нині об'єднана 23 спілками споживчих товариств областей у Всеукраїнську центральну спілку споживчих товариств (Укркоопспілку). На сьогодні система включає в себе розгалужену мережу підприємств торгівлі, закладів ресторанного господарства, готелів, виробничих підприємств та цехів, а також кооперативних ринків [6].

Різноманітність видів господарської діяльності системи споживчої кооперації нашої країни пояснюється її багатогалузевою горизонтально-функціональною структурою, а саме: торгівля товарами масового споживання, ресторанне господарство, діяльність кооперативних ринків, заготівлі і закупівлі сільськогосподарської продукції та сировини у населення, виробництво товарів народногосподарського призначення на власних промислових підприємствах, підсобне господарство, сфера послуг, капітальне будівництво і ремонт, зовнішньоекономічна діяльність, підготовка робітників масових професій та фахівців середньої і вищої кваліфікації у підпорядкованих системі 24 кооперативних закладах вищої освіти (20 коледжах, 2 інститутах та 2 університетах) [6]. Отже, у зв'язку з наявністю багатогалузевих напрямів господарської діяльності доцільно детальніше зупинитися на особливостях функціонування і розвитку основних галузей кооперативної системи.

Активно діючою, домінуючою та основною галуззю системи споживчої кооперації є оптова і роздрібна торгівля, яка здійснюється переважно у сільській місцевості. Торговельна галузь споживчої кооперації України відіграє важливу роль у забезпеченні населення товарами і послугами, а працівників торговельних підприємств гарантованим місцем роботи і відповідним рівнем матеріального стимулювання.

Нині у торговельній галузі системи функціонують більше 14 тис. кооперативних магазинів під єдиним брендом СООР Україна. Майже 80% торговельної мережі – це магазини з торговельною площею до 100 м² і розташовані переважно в сільській місцевості. Значна частина торговельної мережі функціонує за стандартами магазинів-маркетів [6].

Останнім часом досить актуальним є модернізація діючих торговельних підприємств і створення сучасних широко спеціалізованих коопмаркетів, подібних до гіпер- і супермаркетів приватних торговельних комплексів, яких нині у системі налічується близько 900 одиниць.

В організації управління оптовою торгівлею системи споживчої кооперації України найбільш важливими є комерційні (торгівельні) і технологічні (складські і транспортно-експедиційні) функції [5, с. 91].

Необхідно наголосити на тому, що в організаційній структурі управління оптової торгівлі можна виділити спеціалізовані підприємства, об'єднання районних і обласних спілок споживчих товариств та Укркоопспілки.

Перспективним напрямом подальшого розвитку галузі оптової торгівлі автор вважає подальшу раціоналізацію оптової ланки кооперативної торгівлі шляхом оптимізації чисельності міжрайбаз, госпрозрахункових баз райспоживспілок (районних споживчих товариств) та розподільчих складів.

Надзвичайно важливою галуззю системи споживчої кооперації нашої країни є сфера ресторанного господарства. На сучасному етапі у системі діють близько 3 тис. закладів ресторанного господарства. У загальній їх кількості – сучасні ресторани, кафе, магазини «Кулінарія», кондитерські та кулінарні виробничі цехи тощо. Об'єкти, що розміщені на туристичних трасах та в історичних місцях, за співпраці з відповідними агентствами надають послуги з харчування широкого контингенту відвідувачів-туристів. У гірських регіонах набуває розвитку готельно-ресторанний і туристично-розважальний бізнес. Окремі ресторани за рівнем обслуговування входять до мережі Європейської кулінарної спадщини [6].

Тобто, ресторанне господарство є однією із провідних галузей споживчої кооперації України, має територіальну та галузеву структуру, різноманітні форми господарських утворень, та функції органів управління.

Враховуючи взаємопов'язаність основних галузей споживчої кооперації, необхідно відзначити роль заготівель і переробки сільськогосподарської продукції та сировини. Заготівельно-виробничі підприємства споживчої кооперації України виступають сполучною ланкою між виробниками і споживачами сільськогосподарської продукції, основними посередниками на продовольчому ринку [2, с. 141].

Діяльність заготівельних підприємств сприяє вирішенню господарських і соціально-економічних проблем, передусім у сільській місцевості, а саме: задоволення потреб членів споживчих товариств і спілок у збуті виробленої ними продукції; забезпечення власних переробних підприємств сільськогосподарською сировиною; поповнення товарних ресурсів продовольчого ринку держави тощо.

Надзвичайно пов'язаною із попередньою галуззю споживчої кооперації є кооперативна промисловість (виробнича діяльність), що складається із двох основних підгалузей: виробництва непродовольчих товарів (в тому числі ремонтні підприємства) та виробництва харчової продукції.

На сучасному етапі розвитку кооперативну промисловість представляють майже 300 підприємств і цехів з виробництва хліба і хлібобулочних виробів, кондитерських, макаронних і ковбасних виробів, харчової рибної продукції, консервної та іншої продукції [6].

Особливо активними темпами в останній час розвивається сфера послуг. Підприємствами споживчої кооперації надається широкий спектр різноманітних послуг щодо надання інформації виробничим, сільськогосподарським та іншим підприємствам (організаціям, установам) про попит, реалізацію, збереження, транспортування продукції до місць споживання, закупівлю, переробку та продаж продукції через мережу власних кооперативних закладів.

Надання послуг населенню є важливим аспектом діяльності споживчої кооперації. Серед уже традиційних послуг з ремонту побутової техніки, мобільних телефонів, одягу та взуття, пошиву тюлегардинних виробів, перукарень, косметичних кабінетів, останнім часом користуються попитом також стоматологічні послуги, працюють кузні, тренажерні зали, сауни тощо [6].

Отже, у процесі розвитку кооперативного господарства все більше значення мають відігравати підприємства (об'єднання) всіх галузей господарської діяльності, що функціонують в умовах загострення конкурентної боротьби та надзвичайно стрімких змін зовнішнього середовища.

Завершальним етапом дослідження є обґрунтування перспективних напрямів виходу з кризового стану і подальшого розвитку підприємств та організацій споживчої кооперації України.

Зауважимо, що організації та підприємства споживчої кооперації України, незалежно від територіальної ознаки і галузевої приналежності, продовжують адаптуватися до нових економічних умов господарської діяльності. Значно вплинули на динаміку їх ефективного економічного розвитку протягом останніх 15 років наступні загрози зовнішнього середовища: світова фінансово-економічна криза кінця 2008 – початку 2009 років; криза платіжного балансу на початку 2011 року в країнах Європейського Союзу; анексія Автономної Республіки Крим, тимчасова окупація окремих районів Донецької та Луганської областей України у 2014

році; розповсюдження глобальної пандемії коронавірусу (COVID-19) та впровадження загальнонаціональних локдаунів у 2020-2021 роках; початок широкомасштабних бойових дій з боку РФ та запровадження військового стану на території України у 2022 році тощо.

Керівництво кооперативних організацій і підприємств не може не насторожувати такі зміни у зовнішньому середовищі, що вимагає впровадження адекватних компенсаторних механізмів упередження і подолання наслідків кризових процесів.

З метою впровадження перспективної програми антикризових заходів автором було узагальнено основні напрями виходу з кризового стану і подальшого розвитку підприємств та організацій споживчої кооперації України в умовах ринкових трансформацій:

1. Нарощення розміру робочого капіталу шляхом залучення власних коштів пайовиків і потенційних інвесторів, реалізації (продажу) неперспективних об'єктів.

2. Відновлення міжгосподарських зв'язків із підприємствами-виробниками товарів шляхом використання нових форм комерційних взаємовідносин (дилерства, лізингу та дистрибуції).

3. Проведення комплексної та системної інвентаризації основних засобів, перегляд структури балансів, реструктуризація заборгованості кооперативних підприємств та організацій.

4. Розробка концепцій, реальних тактичних заходів і програм розвитку основних галузей споживчої кооперації на стратегічну перспективу.

5. Проходження працівниками новітніх тренінгів та перспективних програм навчання сучасним методам роботи відповідно до галузевих особливостей кооперативних об'єктів.

6. Переоснащення кооперативних об'єктів на основі засобів діджиталізації, раціональна диверсифікація їх господарської діяльності.

7. Впровадження узгодженої цінової стратегії в оптовій і роздрібній торгівлі, розширення асортименту пропонованих груп товарів.

8. Зниження розмірів оптових та роздрібних надбавок на товари і послуги у порівнянні з конкурентами з метою завоювання більших ринкових сегментів.

9. Інтеграція основних галузей діяльності споживчої кооперації України, їхніх внутрішніх структурних підрозділів в межах райспоживспілок (районних споживчих товариств).

10. Створення сучасних підрозділів (служб маркетингу та логістики, HR департаментів, відділів організаційного розвитку тощо).

11. Проведення комплексних досліджень ринкового середовища, вивчення інформації про потенційних контрагентів.

12. Укрупнення та реструктуризація збиткових споживчих товариств і райспоживспілок (районних споживчих товариств) у більш прогресивні з метою погашення боргів і виходу з кризового стану [3, с. 91–92].

Таким чином, впровадження механізму розвитку галузей господарської діяльності системи споживчої кооперації України сприятиме адаптації організацій та підприємств системи до нових викликів і загроз зовнішнього середовища, дозволить удосконалити діючі системи управління в окремих галузях, призведе до необхідності перегляду програм підготовки фахівців, спроможних працювати у кооперативному секторі національної економіки.

Перспективними напрямками подальших наукових досліджень залишаються проблеми взаємозв'язку механізму галузевого та регіонального (територіального) управління, реформування основних галузей господарської діяльності системи споживчої кооперації України.

Список використаних джерел та літератури:

1. Бабенко С. Г. Трансформація кооперативних систем у перехідній економіці : монографія. Київ : Вид-во «Наукова думка», 2003. 332 с.

2. Березін О. В., Березіна Л. М., Бутенко Н. В. Стан та шляхи підвищення ефективності заготівельної галузі споживчої кооперації України : монографія. Полтава : РВЦ ПУСКУ, 2007. 193 с.

3. Власенко В. А. Організаційні напрями адаптації механізму галузевого управління системою споживчої кооперації України до нових економічних умов господарської діяльності. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського : наук. журнал. Серія «Економіка та управління»*. Сімферополь : Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського, 2011. Т. 24 (63). № 4. С. 77–94.

4. Закон України «Про споживчу кооперацію» : Офіційний текст від 10.04.1992 р. № 2265-XII (Редакція станом на 01.01.2023 р.) / Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2265-12#Text>. (дата звернення: 22.08.2023).

5. Маркіна І. А., Біловол Р. І., Власенко В. А. Менеджмент організації : навч. посібник / Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України, Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі». Київ : Центр учбової літератури, 2013. 248 с.

6. Офіційний веб-сайт Всеукраїнської центральної спілки споживчих товариств (Укркоопспілки). СООР Україна. URL : <http://www.coop.ua/uk/>. (дата звернення: 21.08.2023).

7. Шимановська-Діанич Л. М., Власенко В. А. Організаційно-економічний механізм управління розвитком підприємств та організацій споживчої кооперації України : теорія і практика : монографія. Полтава : РВВ ПУСКУ, 2010. 341 с.

УДК 338

ВОЙНА Сергій

фаховий молодший бакалавр

Хмельницького кооперативного фахового коледжу

Хмельницького кооперативного

торговельно-економічного інституту

ДІДИК Алла

викладач циклової комісії інформаційних технологій

Хмельницького кооперативного фахового коледжу

Хмельницького кооперативного

торговельно-економічного інституту

КІБЕРБЕЗПЕКА КОРПОРАТИВНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ

***Анотація.** У роботі розглядається низка стратегій та заходів для забезпечення ефективного кіберзахисту в період воєнних конфліктів. У контексті загострення кіберзагроз у часи війни, важливо акцентувати наступні аспекти: стійкість та відновлення, моніторинг та виявлення загроз, кібергігієна та освіта персоналу, захист внутрішньої інфраструктури, кіберзахист постачальників та партнерів, реагування на інциденти та співпраця, аудит та оцінка ризиків. Пропонується комплексний підхід до зміцнення кібербезпеки в умовах війни, акцентуючи на стратегічних, технічних та освітніх заходах.*

***Ключові слова:** кіберзахист, кібергігієна, кібератака, двофакторна аутентифікація, корпоративна інформація.*

Актуальність дослідження обумовлена зростанням кількості та складності кіберзагроз у сучасних воєнних конфліктах. Кібератаки можуть впливати на корпоративні інформаційні системи, маючи серйозні наслідки для функціонування підприємств.

УДК 378.094/346.27[+316.47“20”]
Д 48

Матеріали

II Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Дискурс кооперативної освіти, науки і практики у рефлексіях ХХІ ст.»
(м. Хмельницький, 14 грудня 2023 р.)

Д 48

Дискурс кооперативної освіти, науки і практики у рефлексіях ХХІ ст.: *матер. II Всеукр. наук.-практ. конф.*, м. Хмельницький, 14 грудня 2023 р. / редкол.: Ю. В. Телячий (гол.) та ін. Хмельницький: ХКТЕІ, відділ наукової роботи, 2023. 207 с.

Адреса редакційної колегії: відділ наукової роботи, Хмельницький кооперативний торговельно-економічний інститут, вул. Кам'янецька, 3, м. Хмельницький, 29000.